

13/8 pátek 19:30

Maškarní sál

Yookyung Kang, Marek Zvolánek a Nové pražské kolegium rozhlasových symfoniků

Marc-Antoine Charpentier (1634–1704):

Te Deum, H146

Prélude

Georg Friedrich Händel (1685–1759):

Vodní hudba (s trubkou)

Ouverture

Allegro

Air

March

March

Johann Pachelbel (1653–1706):

Kánon D dur

Antonio Vivaldi (1678–1741):

Dvojkonzert pro housle a trubku a orchestr B dur, RV 548

(Allegro)

Largo

Allegro

přestávka

Antonio Vivaldi (1678–1741):

Čtvero ročních období, čtyři koncerty pro housle, smyčce & continuo, Op. 8/1 – 4

Jaro: Allegro-Largo e pianissimo-Danza pastorale: Allegro

Léto: Allegro non molto-Adagio-Presto: Tempo impetuoso

Podzim: Allegro-Adagio molto: Ubriachi dormienti-Allegro: La caccia

Zima: Allegro non molto-Largo- Allegro

Yookyung Kang – housle

Marek Zvolánek – trubka

Nové pražské kolegium rozhlasových symfoniků

Jan Dudek – umělecký vedoucí

Marc-Antoine Charpentier (1634–1704) zkomponoval své slavné **Te Deum** v době svého působení v jezuitském chrámu sv. Pavla v Paříži. Toto pozoruhodné a vznešené dílo je oslavou vítězství Francouzů v bitvě u Steinkerque v srpnu roku 1692 a bylo koncipováno a prováděno jako oslavný hymnus Bohu, chvalozpěv za vítězství. Skladba je určena pro osm sólistů, sbor a doprovod smyčců, dechů, trubek a bicích nástrojů, neboť jsou zde patrné právě vojenské asociace. **Te Deum** záhy upadlo v zapomnění, k čemuž přispěl i nepřiliš přesvědčivý konec Velké aliance proti Anglii, avšak triumfální **Prélude** instrumentované pro trumpety a slavnostní bubny si své místo ve světové hudební literatuře vydobily a o 260 let později se stalo i hudebním tématem televizní sítě Eurovize.

V počátcích své kariéry odešel nespokojený **Georg Friedrich Händel (1685–1759)** do Anglie v naději, že hudební život kosmopolitního Londýna bude vnímavější k jeho tvorbě a současně i lukrativnější.

Ačkoliv nebyl jazykově optimálně vybaven, jeho vstup do anglické společnosti byl triumfální. Velkého ohlasu se dočkaly jak jeho opery, tak i instrumentální díla v čele s **Vodní hudbou** a *Hudbou k ohňostroji*, které zde zkomponoval. Obě tato díla byla určena k provozování pod širým nebem a s ohledem na to i instrumentována pro smyčce, dechy a žestě. A shodně v obou nalezneme i ohlasy Händelovy předchozí tvorby. Když v roce 1717 Händel komponoval *Vodní hudbu*, byl již s to v díle asimilovat i anglické hudební trendy. *Vodní hudba* je v podstatě jakousi neurčitou asambláží námořnických melodií, lidových písní a tanců, nesenou vpravdě v slavnostním a především mezinárodním duchu. Čiší z ní pevná německá výchova, italská zkušenost i obeznámenost s francouzskými módními hudebními prvky. Každá část je miniaturním, jemně vymodelovaným klenotem s expresivní kresbou, formálně vycházejícím ze suity, který nezapře instrumentální Händelovo mistrovství. Tato skladba byla zkomponována pro říční slavnost, kterou anglický král Jiří I. v roce 1717 uspořádal na Temži.

Johann Pachelbel (1653–1706) je v současné době velmi známým skladatelem, který se své proslulosti dočkal zejména právě díky **Kánonu D dur – tzv. Pachelbelově kánonu**. Jeho odkaz však čítá stovky skladeb pro varhany, motety, kantáty, duchovní koncerty, suity pro cembalo a řadu dalších forem. Tento krátký kus se brzy stal stálíci repertoáru mnoha komorních orchestrů a dalších hudebníků po celém světě. Byl aranžován snad pro všechny nástroje, které si jen lze představit, od syntetizátoru až po dechové kvinteto. Jeho ozvuky nalezneme i v jazzu a soudobé hudbě. Kánon je imitačním dílem postaveným na melodii, kterou rozehrávají a variiují jednotlivé další nástroje, opakující se melodická fráze v ostinátním basu dočká 28 variací, v nichž spolu „rozmlouvá“ houslové trio. Podle barokní konvence by dílo mělo být hráno mírně rychle až rychle, dnes je však většinou efektně interpretováno v tempu pomalejším, které dá vyniknout jeho nádhernému až meditativnímu charakteru. Kánon D dur upadl na dlouhá staletí do zapomnění, o jeho popularitu se postaral až Rudolf Baumgartner, který jej v 60. letech aranžoval do instrumentální podoby a natočil společně s Lucernským festivalovým orchestrem. Z nahrávky původně koncipované pro opravdové znalce se stal záhy bestseller, který využil například i Robert Redford ve svém filmu *Obyčejní lidé* (1980).

Antonio Vivaldi (1678–1741) zkomponoval svůj **Dvojkonzert B dur RV 548** ve 20. letech 18. století pravděpodobně pro Ospedale del Pieta, benátský dívčí nalezinec a sirotčinec, ve kterém Vivaldi působil. Koncert je třívětý a je komponován pro housle, hoboj, smyčce a basso continuo ripieno. Na dnešním koncertu zazní toto dílo v úpravě pro trubku. První neznačená věta, pravděpodobně Allegro, je otevřeno robustním ritornelem v ripieniu, po kterém následuje epizoda s dlouhodechou melodií nesenou v hoboji-trubce a houslích. Ve střední části Allegra se opět ozývá ripieno a posléze se zrcadlově opakuje sólová epizoda přecházející v ritornel. Largo rozvíjí dále úvodní melodické téma v houslích s jednoduchým doprovodem ripiena v rytmu siciliani. Závěrečné Allegro je optimistickou větou připomínající tanec gigue, v níž se střídá ripienový ritornel s radostnými sólovými epizodami. Vivaldi zkomponoval stovky instrumentálních koncertů a může tudíž být bez nadsázky považován za barokního krále této hudební formy. V kompozici těchto děl pro velké množství nástrojů, jako např. housle, viola d'amore, violoncello, mandolína, flétna, hoboj, fagot, trubky, lesní roh a další, ať již samostatně či v kombinaci, dosáhl Vivaldi skutečného mistrovství a stal se klíčovou osobností žánru, který se v dalších etapách hudební

historie dále rozvíjel v období klasicismu, aby svého vrcholu dosáhl v období romantismu v dílech Paganiniho, Brahmsa a Čajkovského, avšak nadále se skladatelské pozornosti těšil i ve 20. a 21. století. Jen počet houslových koncertů komponovaných v tónině D dur dosahuje u Vivaldiho neuvěřitelného počtu 35 opusů. Není tudíž divu, že řada z nich zmizela doslova v propadlišti dějin. Naopak cyklus čtyř houslových koncertů sdružený pod opusovým číslem 8, který Vivaldi zkomponoval v roce 1725 a který vešel ve známost pod označením Čtvero ročních období, si své renomé nejen po staletí udržel, ale nadto se stal i nejznámější a nejcharakterističtější skladbou A. Vivaldiho. Kromě známých typických znaků Vivaldiho hudby, jakými jsou zdobnost, virtuosita či rytmická energičnost, vyniká Čtvero ročních období svou neobvyklou programovou imaginací i velkou pozorností věnovanou formální struktuře. Každý koncert je doprovázen popisnou básní, jejíž obraznost je základem pro hudební zpracování. Ptáci vítající jaro svou radostnou písní se objevují v Jaru a jsou barvitě vykresleni ornamentální figurací. Léto je zobrazeno v podobně živých barvách, které znázorňují jak pískání pastýřů, tak sílící bouři. V Podzimu se setkáme s dožínkami i galopem skupiny lovců na koních. Bezútešnost a disonance Zimy vytváří krutý, avšak expresivní portrét, který je pozoruhodnou sumarizací Vivaldiho obrazové vynalézavosti celého cyklu.

Marek Zvolánek

Sólo trumpetista Marek Zvolánek, patří v současné době mezi nejlepší české hráče na tento nástroj, studoval na pražské konzervatoři u prof. Antonína Vaigla. Již během studií na sebe výrazně upozorňoval svými úspěchy v tomto oboru, a tak dostal pozvání dále svá studia rozšiřovat u Hanse Ganche v prestižním salzburském Mozarteu, a dále pak na Musikakademie u Konradina Grotha v Berlíně. Již v osmnácti letech se stal členem České filharmonie, kterou v té době řídil Václav Neumann a velmi brzy se stal vyhledávaným sólistou pro svou technickou virtuozitu a krásný tón. Vystoupil na tak významných podiích uznávaných i v mezinárodním měřítku, jako jsou např. festivaly Pražské jaro nebo Smetanova Litomyšl, jako sólista účinkoval s orchestry Pražský komorní orchestr, Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK, Sukův komorní orchestr, Filharmonický komorní orchestr, Virtuosi di Praga, Moravská filharmonie Olomouc, Teplická filharmonie, ze zahraničních Neue Lausitzer Philharmonie. Jako host účinkoval v orchestrech Basilejský symfonický orchestr a Lisabonská filharmonie a v Německu byl přizván ke spoluúčasti v prestižním souboru „Ten of the best“, který se skládá z deseti nejlepších trumpetistů světa. Marek Zvolánek koncertoval ve Španělsku, Německu, Švýcarsku, Japonsku aj. V roce 2004 vedl masterclass v japonské Osace a v tomtéž roce byl do rozhlasové sítě Euroradio uveden přímý přenos jeho sólového vánočního koncertu (trubka, varhany). Marek Zvolánek se podílel na řadě CD, z nichž za všechny jmenujme alespoň nahrávku Druhého braniborského koncertu z roku 1997 pro americkou společnost Crystal Records či projekt „Ceremony of Trumpets“. V roce 2002 Marek Zvolánek natočil CD s Pražskými žesťovými sólisty, které bylo v tomtéž roce ve spolupráci s Českou filharmonií vydáno. Zvolánkovu sólovou činnost reprezentuje CD barokních koncertů

natočené roku 2003. Jsou na něm zastoupeny skladby M. Haydna, F. X. Richtera a dalších a setkala se s živým ohlasem odborné kritiky. Spolupracuje s významnými zahraničními hudebními produkcemi, jako jsou např. produkce Jamese Fitzpatricka, Carla Davise nebo Nicka Raina. V současné době Marek Zvolánek působí jako solotrumpetista Symfonického orchestru Českého rozhlasu. Od roku 2001 hraje exkluzivně na nástroj světoznámého rakouského výrobce „Schagerl Music Instruments“.

Yookyung Kang

Čtrnáctiletá houslistka Yookyung Kang je zázračným houslovým dítětem. V současné době studuje v přípravném ročníku Národní univerzity hudby a umění v Soulu v Koreji. Zvítězila v celé řadě hudebních soutěží v Koreji – Barokní soutěži 2002, Junior Korean Times Music 2002, Eumakchunchu 2005 and Ewakyunghyang Music Competition. Tato vítězství jí vynesla možnost vystoupit ve všech předních korejských koncertních sálách a vycestovat i do světa, kde se představila jak na sólových recitálech, tak s orchestry, např. Soulskou filharmonií, Berlínským symfonickým orchestrem, Filharmonií Pueblo a dalšími. V roce 2007 se dočkala velkého úspěchu v Mezinárodní houslové soutěži v Osace, kde získala třetí místo. V červenci roku 2009 vystoupila s Berlínskými symfoniky na Mezinárodním hudebním festivalu v Avelinu. Po koncertě jí dirigent Shambadal řekl, že je zázračným dítětem a přislíbil další pozvání do Berlína.

Nové pražské kolegium rozhlasových symfoniků

Nové pražské kolegium rozhlasových symfoniků je komorní soubor složený z předních členů Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze. Nové pražské kolegium rozhlasových symfoniků navazuje na úspěšnou éru Pražského kolegia, které působilo v Čechách i v zahraničí, zvláště v SRN, Belgii, Rakousku, Itálii, v bývalé Jugoslávii

a dalších zemích. Nové pražské kolegium rozhlasových symfoniků se znovu zformovalo v roce 1996 po tříleté odmlce a pokračuje v práci započaté jeho předchůdcem – Pražským kolegiem. Soubor pod uměleckým vedením Jana Dudka se zapsal svými koncerty do podvědomí posluchačů svojí spoluprací s předními českými sólisty, zvláště houslisty Bohuslavem Matouškem, Janem Mráčkem, Stanislavem Srpem, Pavlem

Hůlou, Pavlem Eretem a Davidem Šroubkem, dále sólo trumpetistou Markem Zvolánkem a Ladislavem Rejlkem. Repertoár orchestru tvoří většina skladeb českých i světových autorů z oboru komorní hudby a dále se zaměřuje na interpretaci vokálně – instrumentálních děl s pěveckými sbory. Nové pražské kolegium rozhlasových symfoniků si klade za cíl být všestranným komorním souborem s prosazováním české i světové komorní hudby v koncertních prostorách, gramofonových studiích a na společenských událostech.

13/8 Friday 7:30 p.m.

Masquerade Hall

**Yookyung Kang, Marek Zvolanek and
New Prague Radio Symphony Collegium**

Marc-Antoine Charpentier (1634–1704):

Te Deum, H146

Prélude

Georg Friedrich Handel (1685–1759):

Water music (excerpts, with a trumpet)

Ouverture

Allegro

Air

March

March

Johann Pachelbel (1653–1706):

Canon in D major

Antonio Vivaldi (1678–1741):

Double Concerto for a violin, trumpet and orchestra in B-flat major,
RV 548

(Allegro)

Largo

Allegro

intermission

Antonio Vivaldi (1678–1741):

The Four Seasons (Il quattro stagione), concertos (4) for violin,
strings & continuo, Op. 8/1 – 4

Spring: Allegro-Largo e pianissimo-Danza pastorale: Allegro

Summer: Allegro non molto-Adagio-Presto: Tempo impetuoso

Fall: Allegro-Adagio molto: Ubriachi dormienti-Allegro: La caccia

Winter: Allegro non molto-Largo- Allegro

Yookyung Kang – violin

Marek Zvolanek – trumpet

New Prague Radio Symphony Collegium

Jan Dudek – art director

Marc-Antoine Charpentier (1634–1704) composed his famous **Te Deum** during his stay in the Jesuit church of St. Paul in Paris. This remarkable and noble work is a celebration of French victory in the battle of Steinkerque in August 1692 and it was written and played as a glorifying hymn for God, choral for victory. The composition is designated for eight soloists, a choir, and strings, brasses, trumpets, and drums, because there the military associations are visible. Te Deum was soon forgotten which was supported among others by the not too persuasive end of the Great Coalition against England but the triumphal **Prelude** instrumented for trumpets and festive drums earned its place in the world's music literature and 260 years later it became a musical theme of television network Eurovision.

At the beginning of his music career, discontent **Georg Friedrich Handel (1685–1759)** left to England, hoping that the music life of cosmopolitan London would be more receptive to his music and also more lucra-

tive. Although his language skills were not very good, his entry to the English society was triumphal. Both his operas and instrumental works including the **Water Music** and **Fireworks Music** that he composed there were welcomed very warmly. Both these works were designated for open-air performances and with respect to this fact they were instrumented for strings, brasses and drums. And in both of them, we can equally find reminiscence of Handel's previous work. When Handel was composing **Water Music** in 1717, he was already able to assimilate also English music trends in his work. **Water Music** is actually just a kind of an uncertain assembly of sailors' melodies, popular songs and dances, written in a really festive and international tone. It includes strict German education, Italian experience and awareness of French fashionable musical components. Each part is a miniature, gently modeled jewel with an expressive design, formally based on a suite, which cannot hide Handel's instrumental mastership. This composition was composed for a river celebration that the English king, George I, organized on the Thames in 1717.

Johann Pachelbel (1653–1706) is currently a very well known composer who earned his reputation especially thanks to **Canon in D major – Pachelbel's canon**. His legacy however includes hundreds of compositions for organs, motets, cantatas, religious concerts, suites for cembalo, and many other forms. This short piece became a fixed star of repertoires of many chamber orchestras and other musicians all around the world. It has been arranged for perhaps all instruments that one can imagine, from synthesizers to a brass quintet. His echoes can be found even in jazz and contemporary music. The canon is an imitative work based on a melody that is played and varied by individual other instruments. The repeating melodic phrase in obstinate bass gets 28 variations in which a violin trio speaks to each other. Based on the baroque invention, the piece should be played slightly fast or fast but now it is usually interpreted in an impressive slower tempo, which makes it possible for the beautiful, almost meditative character to be highlighted. Canon D major was forgotten for many centuries and its popularity came only thanks to Rudolf Baumgartner who arranged it in 1960's in an instrumental form and recorded it with the Luzern Festival Orchestra. The record, originally conceived for real experts, became a best-seller soon and it was used among others by Robert Redford in his movie *Ordinary People* (1980).

Antonio Vivaldi (1678–1741) composed his **Double concert in B-flat major RV 548** in 1720's, probably for Ospedale del Pieta, a Venice girls' orphanage, in which Vivaldi worked. The concert has three parts and is composed for a violin, oboe, strings, and basso continuo ripieno. At today's concert, we will hear the concert rearranged for a trumpet. The first unlabeled part, probably Allegro, is opened with a robust ritornelle in ripieno, followed by an episode with a long-breath melody based on oboe-trumpet and violin. The central part of the Allegro brings ripieno again and the solo episode repeats and comes over to a ritornello. Largo further develops the original melodic theme in violins with a simple accompaniment of ripieno in siciliano rhythm. The final Allegro is an optimistic part resembling gigue dance in which ripieno ritornello repeats with joyful solo episodes. Vivaldi composed hundreds of instrumental concerts and can therefore be considered the baroque king of this musical form without any exaggeration. Vivaldi achieved real mastership in composition of works for a big number of instruments including violin, viola d'amore, violoncello, mandolin, flute, oboe, fagot, trumpets, horns, and others, both as solo instruments or in combinations. He thus became a key personality of the genre which then, in the following stages of the music history, developed

in the era of classicism to reach its peak in romanticism, in works by Paganini, Brahms, and Tchaikovsky but did not lose composers' attention even in the 20th and 21st centuries. Just the number of violin concerts composed by Vivaldi in D-major key reached an unbelievable number of 35. It is therefore no wonder that many of them have been forgotten. On the other hand, the series of four violin concerts called Four Seasons has kept its reputation for centuries and it has become the best known and most typical composition by A. Vivaldi. Besides the known typical characteristics of Vivaldi's music, such as fanciness, virtuosity and rhythmical energy, Four Seasons excels in its unusual programmatic imagination and a lot of attention paid to the formal structure. Each concert is accompanied with a descriptive poem, the symbolic character of which is the basis for the music. Birds welcoming the spring with their joyful song appear in Spring and they are colorfully depicted by the ornamental figuration. Summer is presented as lively colors showing both whistling of shepherds and strong storms. In Fall, we see harvest and galloping group of hunters on horses. Gloominess and dissonance of Winter creates a cruel yet expressive portrait which is a remarkable summarization of Vivaldi's imagination in the entire cycle.

Marek Zvolanek

Solo trumpeter Marek Zvolanek, one of the best Czech performers on the instrument at the present time, studied at the Prague Conservatory under Antonin Vaigl. His playing already attracted attention during his study period and he was invited to continue his training with Hans Ganch at the celebrated Mozarteum in Salzburg; this was followed by a stay at the Musikakademie in Berlin with Konrad Groth. He became a member of the Czech Philharmonic at the age of 18 already; at that time, Vaclav Neuman was conductor and he soon became a notable soloist on account of his virtuosity and fine tone (cantabile passages alternate with passages of brilliant virtuosity Leipzig, May 2003). He has appeared on internationally recognised platforms such as the Prague Spring or Smetana's Litomyšl and performed with the Prague Chamber Orchestra,

the Prague Symphony Orchestra, the Suk Chamber Orchestra, the Prague Philharmonia, Virtuosi di Praga, the Moravian Philharmonic in Olomouc, the Teplice Philharmonic and the Neue Lausitzer Philharmonie. Abroad, he has been the guest of the Basle Symphony Orchestra and the Lisbon Philharmonic; in Germany, he was invited to take part in the celebrated ensemble « Ten of the best », made up of ten of the best trumpeters in the world. Marek Zvolanek has given concerts in Spain, Germany, Switzerland, Japan and other countries. In 2004, he led masterclasses in Japan and in the same year, his Christmas solo concert (trumpet and organ) was broadcast direct on the Euroadio network. Marek Zvolanek took part in a whole series of CDs, of which mention must be made of the Second Brandenburg Concerto in 1997 for the American company Crystal Records or the project « Ceremony of Trumpets ». In 2002, Marek recorded a CD with the Prague Brass Soloists, published in the same year in cooperation with the Czech Philharmonic. The CD of baroque concertos of 2003 is a notable solo performance. This includes works by M. Haydn, F.X. Richter and others, and was praised by the critics thus? »,,,everything works together

to create to near perfection the backdrop for an exceptional listening experience and this in comparison with anything else in the world » (Harmonie January 2007). He cooperates with outstanding foreign music makers such as James Fitzpatrick, Carl Davis or Nick Raine. At the present time, Marek Zvolanek is the solo trumpeter of the Czech Radio Orchestra. Since 2001, he has played exclusively on an instrument crafted by the world-famous Austrian producer « Schagerl Music Instruments».

Yookyung Kang

Fourteen-year old violinist Yookyung Kang is a violin child prodigy. At the time being, she is a student of the preparatory school of the National University of Music and Arts in Seoul, Korea. She has won a number of music competitions in Korea – Baroque contest 2002, Junior Korean Times Music 2002, Eumakchuncu 2005 and Ewakyunghyang Music Competition. These victories brought her the opportunity to perform in all leading Korean concert halls and travel abroad, too, where she played both at solo recitals and with orchestras including the Seoul Philharmonic Orchestra, Berlin Symphonic Orchestra, Pueblo Philharmonic orchestra, and others. In 2007, she achieved a great success at the International Violin Competition in Osaka, where she ranked third. In July 2009, she performed with the Berlin Symphonic Orchestra at the International Music Festival in Avellan. The conductor Shambadal told her after the concert that she is a child prodigy and promised to invite her to Berlin again.

New Prague Radio Symphony Collegium

The New Prague Radio Symphony Collegium is a follow – up to the highly successful Prague Collegium, which used to appear on concert stages both at home and abroad – mainly in Germany, Belgium, Austria, Italy, former Yugoslavia and other countries. The ensemble, reformed in 1996,

takes off where its predecessor landed three years earlier. Led by Jan Dudek, the ensemble has toured with eminent Czech soloists, including violinists Bohuslav Matoušek, Jan Mráček, Stanislav Srp, Pavel Hůla, Pavel Eret and David Šroubek, as well as trumpet players Marek Zvolánek and Ladislav Rejlek. The orchestra's repertoire consists largely of chamber music by Czech and world composers. In addition, the ensemble concentrates on

the interpretation of vocal and instrumental music in conjunction with prominent choirs. The New Prague Radio Symphony Collegium aspires to develop into a versatile chamber ensemble, capable of effectively promoting treasures of Czech and world chamber music on concert stages, in recording studios, and at special social events.